

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

62. An Cardinales, quando Patroni sunt discordes, possint prouidere
Ecclesiis iuris Patronatus. Ex p. 5. tr. 2. res. 94.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

Et an Cardinales renunciantes Episcopatu retineant facultatem conferendi beneficia in mensibus Papæ ex eius indulto? Ex part. 5. tit. 2. Ref. 14.

§. 1. Hanc quæstionem doctè pertractat Flaminus Parisius de resignat. benef. lib. 7. q. 12. per totam, vbi n. 8. docet Cardinales posse recipere resignationes beneficiorum existentium in suo titulo, quia possunt conferre, vt dictum est supra, illa beneficia, & possunt destituere beneficiatos, quod ius cõpetit eis ratione titularum, vt etiam tradit Mandosius in reg. 7. Cancell. q. 1. n. 5. vbi plures alios allegat. & hanc etiam opinionem docet Barbosa collect. in Cod. tom. 1. lib. 1. tit. 33. c. 11. n. 3. Et hanc opinionem Parisius vbi supr. n. 22. extendit ad Cardinales habentes Archiepiscopatum, Episcopatum, Abbatias, vel Prioratus in commendam ex dispensatione Papæ: possunt enim recipere resignationes beneficiorum ratione Archiepiscopatus, Episcopatus, &c. nam si possunt conferre beneficia vacantia ratione Archiepiscopatus, Episcopatus, &c. poterunt etiam resignationes recipere,

2. Nota hîc etiam Cardinales renunciantes Episcopatu retinere facultatem conferendi beneficia in mensibus Papæ, ex eius indulto, vt docet Parisius num. 23. qui etiam num. 27. rectè notat, Cardinales, qui habent indulta in Episcopatu renunciatis etiam resignationis beneficii fuerit facta coram Episcopo in mensibus, in quibus ipsi habebant potestatem conferendi, posse etiam ad illos spectare beneficium resignatum in manibus Episcopi conferre, & ratio est clara, quia si renunciatio fiat coram Episcopo in mensibus Papæ referuatis, collatio, hoc non obstante, spectat ad Papam, & non ad Episcopum recipientem ipsam resignationem; ergo etiam in casu nostro debet spectare ad Cardinales, qui per indultum loco Papæ successerunt. Et ita etiam tenuit in causa inter Cardinalem Urbini, & Archiepiscopum consulendo, Gabriel. lib. 1. conf. 187.

RESOL. LXI.

An familiares Cardinalium in absentia gaudeant fructibus suorum beneficiorum? Ex p. 5. tit. 2. Ref. 79.

§. 2. Respondeo affirmatiuè cum Cuccho in Instit. Can. lib. 2. tit. 4. n. 69. vbi sic ait. Cardinales possunt suorum beneficiorum fructus, etiam dum ab eis absunt, in Curia Romana existentes percipere, quia Romana Ecclesiâ, quæ cæterarum omnium est mater, deferentes, aliis quoque Ecclesiis seruire videntur, & in suis beneficiis residere, quod etiam de familiaribus eorum traditum est, cum & ipsi eadem ratione, eisdem priuilegiis perfrui debeant. Ita ille, & ante illum Lauden. tract. de Cardin. q. 69. vbi citat per hac sententia Ioannem Andream, & Buttium e. cum dilectus, de cler. non resid. & hanc etiam sententiam docet Albanus de Cardinalibus q. 42. priuileg. 6. & alij penes ipsum.

RESOL. LXII.

An Cardinales, quando Patroni sunt discordes, possint providere Ecclesiis iuris Patronatus? Ex part. 5. tit. 2. Refol. 94.

§. 1. Videtur negatiuè respondendum, quia hoc, vt obseruat Lessius lib. 2. c. 34. dub. 6. n. 27. & alij committer, competit Episcopis, ex cap. si Tom. I X.

verò, & quoniam in quibusdam, de iure patron. Sed ex hac ratione probatur posse Cardinales hoc officere, quia vt sæpius supra probatum est satis, Cardinales in suis titulis habent plenum ius Episcopale. Vnde Cardinalis in Clem. ne Romani, §. irritum, q. 3. dicit, quod tituli Cardinalium æquiparantur Ecclesiis Episcopalibus, & sic habent iura Episcopalia, & congruente de officio Ordin. & consequenter possunt conferre beneficia suis titulis subiecta, vt supra dictum est: & ideo ad casum propositum affirmatiuam sententiam ex rationibus adductis tenet Vinc. Grilenzon. conf. 63. n. 9. asserens quod quando patroni discordant in præsentando, sicut Episcopi, ita & Cardinales prouident Ecclesiis.

RESOL. LXIII.

An Cardinales in Ecclesiis titularibus possint cognoscere causas clericorum præsertim criminales?

Et quid est dicendum, si clericus aliquis sit depositione dignus, an Cardinalis debet sententiam ferre, actum tamen degradationis Episcopo committere? Ex p. 5. tit. 2. Ref. 7.

§. 1. Negatiuam sententiam docet Mandosius in regul. 7. Cancell. q. 2. n. 7. vbi testatur Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum non tantum iurisdictionem habere vt possint causas ciuiles & criminales cognoscere, ac iudicare, nisi priuilegijs Pontificiis id faciant.

2. Sed alij affirmatiuam sententiam tenent ex his, quæ asserit Lotherius de benef. tom. 1. lib. 1. quæst. 8. n. 50. & Grilenzonius conf. 63. per totum. Layman in Theolog. moral. lib. 1. tract. 4. c. 7. §. 7. n. 28. vbi ex Abbate & alijs firmant Cardinales in suis Titulis habere iurisdictionem Ecclesiasticam, & alia exercere, quæ Episcopalis iurisdictionis sunt, & Probus ad Ioannem Menochium in cap. 1. num. 2. de maior. & obediens. testatur Papam sibi hoc dixisse. Verum inuenio hanc quæstionem in terminis tractare Anastasium Germonium tract. de Indult. Cardin. §. tam ratione, num. 34. vbi tenet Cardinalem non Episcopum de causa criminali posse cognoscere, & si Clericus erit depositione dignus, sententiam ferre, actum tamen degradationis Episcopo committere debere, cum hoc sit Ordinis. Et ideo Rota coram Aldobrandino dixit, Cardinales quoad iurisdictionalia habere iura Episcopalia, part. 1. decis. 233. n. 19. in Decis. ditorum Auditorum.

RESOL. LXIV.

An Cardinales possint habere priuatum carcerem ad suos familiares coercendos?

Et an familiares Cardinalium ex consuetudine remittantur ad ipsos Cardinales, & ipsi Domini Cardinales sint eorum indices competentes, ita vt Vicarius Papa dictos familiares non iudicet, sed eos remittat suo Cardinali?

Et an Cardinales possint habere familiam armatam?

Et an, qui alium cepit ex iusta causa, possit illum detinere spatium 20. horarum, & ipsum captum iudici præsentare?

Et quid, si illum detinet non ex iusta causa, qua pena puniri debet? Ex part. 5. tractat. 2. Resolut. 25.

§. 1. Libert huic dubio respondere eū verbis insignis Criminalistæ Iul. Clari in praxi lib. 5. §. final. L 1 2 quæst. 66.

Sap. hoc fit in Ref. 14. Nec obstat quæst. de non potestatem.

NATI
TRIOLU
X
III
I